

Sledujete pořad
Mezi Mistryni a žáky
„Žijte život
se vznešeným záměrem“
Přednáška
Nejvyšší Mistryně Ching Hai
mezinárodní setkání
22. března 2009
Jste nádherná, Mistryně.
Buďte vegany.
Žijte ekologicky.
Zachraňte planetu.
To je vše.
Buďte vegany.
Žijte ekologicky.
Zachraňte planetu.
Dnes Vám to ještě víc sluší.
Měli jste něco k jídlu? (Ano.)
Uvařili dobře?
Ano.
Zrovna jsme doznívali.
Snídali jsme v 8:30
Skutečně? Co jste jedli?
Měli jsme chleba, polévku
a džem, který vyrobila sestra.
Jakou džem?
Sezamový. (Džem?)
Sestra ho sama vyrobila.
Domáci.
Ano. Ona ho vyrobila sama.
Koupila ho?
Zasadili
nějaké ovocné stromy.
Otrhali ovoce,
aby vyrobili džem.
Přinesla ten džem sem.
Aby se podělila s ostatními.
To je skvělé.
Takto získají zásluhy.
Jakou polévku?
Byla dobrá?
Velice dobrá.
Bylo to velmi dobré.
Dali jsme jim tam
horkou vodu, aby si mohli
udělat horké kakao,
a aby si ho dali s chlebem.
To jedli?
Ovesné vločky.
Jak dlouho vám trvalo,

abyste se sem dostali?
Dvanáct hodin.
Třináct hodin.
Asi dvanáct
nebo třináct hodin.
Letěli jste letadlem.
Je to hodně daleko.
Jsme velice šťastni.
To je skvělé.
Mít si kam sednout,
to už je dost dobré.
Někteří lidé
dokonce nemohli přijet.
Jak smutné. Ano.
Svět není, jaký
bychom chtěli, aby byl.
Proto musíme
duchovně praktikovat,
abychom se dostali z tohoto
moře trápení. Ano?
Kdyby byl svět dobrý
a svobodný, nemusela
bych vás učit
duchovní praxi.
Bytí tady by bylo jako
v Nebi.
Kdyby byl svět Nebem,
nemuseli bychom
duchovně praktikovat.
Jelikož je tady
utrpení, nepohodlí
a svázanost,
proto chceme
duchovně praktikovat.
Proto říkám,
že proto, že je v tomto světě
utrpení, máme
upřímnou touhu
být vysvobození.
Je to tak? (Ano.)
Kdyby byl svět plný štěstí,
bylo by pro nás
těžké duchovně praktikovat.
Byli bychom příliš okouzlení
a šťastni na praktikování.
V tomto světě je tolik utrpení,
přesto někteří lidé stále
nechtějí
duchovně praktikovat,
natož, kdyby byl svět

plný štěstí.
Proto některé duše
nechtějí v Nebi
duchovně praktikovat.
Nechtějí praktikovat.
Některé duše jsou v Nebi
příliš šťastné na to,
aby praktikovaly duchovně.
Jsou velice zaneprázdněné,
užívají si každý den života.
Jsou zaměstnány cestováním,
prohlídkami a děláním
zajímavých věcí.
Jsou každý den šťastni.
Proto nemohou
dosáhnout vysoké úrovně
v duchovní praxi.
Když vyčerpají své
zásluhy, zase spadnou
dolu, jako Indra.
Vyprávěla jsem vám minule
příběh o lakomém člověku,
pak jsem vyprávěla
příběh o Indrovi.
Indra byl
z vysoké duchovní úrovně.
Byl to král Nebe
a přesto se jednou
jeho zásluhy vyčerpaly,
také spadl dolů.
Proto, když máme bolest,
neměli bychom se bát.
Díky utrpení
chceme duchovně praktikovat
a jsme upřímní.
Vyprávěla jsem další příběh.
Byli dva lidé,
kteří zemřeli ve stejný den.
Jeden byl řidič autobusu
a druhý kněz.
Oba zemřeli ve stejný den
a šli oba ve stejný den
do Nebe.
Pak svatý Petr,
který byl prvním žákem
Ježíše Krista,
dal knězovi velice malý dům.
V tom domě nebylo
moc věcí,
kromě několika nutností,

jako je voda, elektřina,
malá kuchyň,
toaleta atd.
Asi takový.
Byl malý.
Ale řidiči autobusu dal
velmi velký dům,
se vším,
jako je televize, aby se mohl
dívat na Supreme Master
Television,
s rychlým internetem,
mailem, telefonem,
se vším!
A velké krásné auto,
mnoho místností pro
pohoštění jeho příbuzných
a přátel a velký bazén.
Měl všechny vymoženosti,
které si dovedete představit.
Pak si kněz stěžoval
svatému Petrovi:
„Nespletl jste se?
Není to omyl?
Promiňte, ale byl jsem
celý život knězem.
Celý život jsem zasvětil
Bohu. Řečnil jsem
před lidmi a říkal jim,
aby dělali dobré věci.
A teď jsem se dostal sem
a dostal jen takový
malý dřevěný domek.
On byl jen řidičem autobusu,
a jemu jste dal
takovou vilu.
Není to omyl?“
Svatý Petr řekl: „Ne, ne, ne.
My tady v Nebi neděláme
žádné chyby.
Je to napsáno jasně.
Já se řídím
jen touto knihou.
Tady v té knize se píše,
že řidič autobusu
má velké zásluhy
a proto dostal vilu.
Vy máte jen trochu zásluh,
proto jste dostal
malý dřevěný domek.“

On řekl: „Jak to,
že byly moje zásluhy malé?
Co on dělal,
že získal takové zásluhy?“
Svatý Petr řekl:
„Když jste řečnil, lidé usínali,
ale když řídil tento řidič
autobus, všichni lidé se velice
upřímně modlili k Bohu.
Mysleli na Boha intenzivně
a velice upřímně se modlili!
Proto za celý svůj život
motivoval mnoho lidí,
aby přemýšleli o Bohu.
Každý den,
kdo seděl v jeho autobuse
přemýšlel o Bohu,
ale kdo se účastnil
vašeho proslovu, usnul.
Takže, samozřejmě,
má hodně zásluh
a vy jen trochu.
Proto je to tak.“
Teď budu mluvit aulacký
(vietnamsky).
Jak se máte?
Všichni jste přijeli
z Au Lac (Vietnamu)?
Všichni jste Aulačané
(Vietnamci)? (Ano.)
Chcete se na něco zeptat?
Jste šťastní?
Velice šťastní, Mistryně.
My, praktikující z Cà Mau
bychom rádi poslali
naše pozdravy Mistryni.
Děkují vám.
Společně máme veganskou
restauraci, Mistryně.
Vyrábíme tofu.
Prodáváme také noviny.
Velmi dobře, dobře.
Pokud máte peníze,
a vyděláte si na živobytí.
Já jsem, Mistryně,
z Hải Phòng.
Co tam děláte?
Prodávám oblečení.
To je dobré.
Když máte práci, kde si

vyděláte peníze, je to dobré,
ale podnikání je lepší.
Máte-li v podnikání štěstí
a získáte velkou zakázku,
vyděláte hodně peněz,
pokud ne,
vaše peníze budou pryč také.
Podnikat je nejlepší, že?
(Ano.)
Snadněji se vydělají peníze,
že? (Ano.)
Mít vegetariánský bufet
je nejsnazší způsob, jak
vydělat peníze. (Skutečně?)
(Ano.) Proč nezměníte
vaši práci?
(Hodlám ji změnit,
jakmile se vrátím.
Přemýšlím o tom.)
Opravdu? Když jeden člověk
nemá dost peněz,
pak dá mnoho lidí
peníze dohromady,
můžete pracovat a podělit
se mezi sebou. (Ano.)
Dělit se o zisk i o ztrátu.
Alespoň vám vždy
zůstane něco k jídlu.
(To je pravda.)
Jste-li dobrým kuchařem,
pak je vaše podnikání dobré.
Budete mít peníze,
ale kdyby nebylo vaše
jídlo dobré, alespoň
vám něco zůstane k jídlu
a nebudete mít hlad,
rozumíte? (Stále bude plno.)
Stále bude plno. (Ano.)
Mistryně, teď se hodně lidí
chce stravovat vegetariánsky.
Ano? (Ano.)
To je velmi dobré.